ĢENERĀLADVOKĀTA L. A. HĒLHUDA [*L. A. GEELHOED*] SECINĀJUMI, sniegti 2005. gada 15. septembrī [1]

I — Ievads

1. Pamatojoties uz EKL 230. panta otro daļu, Komisija lūdz Tiesu atcelt 17. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulā (EK) Nr. 2152/2003 par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*) [2] (turpmāk tekstā — "*Forest Focus* regula"). Komisija iebilst pret attiecīgo noteikumu, ciktāl ar to uz sīki izstrādātajiem noteikumiem par to, kā īstenot *Forest Focus* programmu, attiecina regulatīvo procedūru, kas paredzēta 5. pantā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (turpmāk tekstā — "otrais komitoloģijas lēmums") [3].

2. Būtībā Komisija apgalvo, ka šiem noteikumiem būtu jāpiemēro otrā komitoloģijas lēmuma 4. pantā minētā vadības procedūra. Ņemot vērā, ka Parlaments un Padome ir rīkojušies citādāk, šīm iestādēm savs lēmums bija atbilstoši jāpamato. Komisija savu nostāju balsta uz spriedumu lietā *LIFE* [4].

II — Atbilstošās tiesību normas

A — *EK līgums*

3. EKL 202. pants nosauc Padomes uzdevumus un nosaka:

"Lai nodrošinātu šajā Līgumā izvirzīto mērķu sasniegšanu, Padome saskaņā ar šajā Līgumā paredzētajiem nosacījumiem

[..]

1 — Oriģinālvaloda — holandiešu.

2 — OV L 324, 1. lpp.

3 — OV L 184, 23. lpp.

4 — 2003. gada 21. janvāra spriedums lietā C-378/00 Komisija/Parlaments un Padome (*Recueil*, I-937. lpp.).

— ar tās pieņemtiem tiesību aktiem pilnvaro Komisiju īstenot Padomes pieņemtos noteikumus. Padome var izvirzīt noteiktas prasības, kas attiecas uz šo pilnvaru īstenošanu. Īpašos gadījumos Padome var arī paturēt tiesības tieši īstenot izpildes pilnvaras. Šīm procedūrām jāsaskan ar principiem un noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta atzinumu, iepriekš pieņēmusi ar vienprātīgu lēmumu."

B — *Otrais komitoloģijas lēmums*

4. Otrais komitoloģijas lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz EKL 202. panta trešo ievilkumu un tas aizstāj 1987. gada 13. jūlija Lēmumu 87/373/EEK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (turpmāk tekstā — "pirmais komitoloģijas lēmums") [5].

5. Atbilstoši otrā komitoloģijas lēmuma piektajam, devītajam, desmitajam un vienpadsmitajam apsvērumam šā lēmuma pirmais mērķis, lai sasniegtu lielāku konsekvenci un skaidrību komitejas veida izvēlē, ir noteikt kritērijus, kas attiecas uz komitejas darba [procedūras] izvēli, saprotot, ka šādi kritēriji nav saistoši. Tā otrais mērķis ir vienkāršot Komisijai uzticēto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, kā arī uzlabot Eiropas Parlamenta dalību tajos gadījumos, kad pamatakts, kas uztic ieviešanas pilnvaras Komisijai, ir pieņemts saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru. Šā lēmuma trešais mērķis ir uzlabot Eiropas Parlamenta informētību un ceturtais mērķis ir uzlabot sabiedrības informētību par komiteju darbu.

6. Saskaņā ar otrā komitoloģijas lēmuma 2. pantu:

"Darba metožu izvēli ieviešanas pasākumu pieņemšanai nosaka šādi kritēriji:

a) vadības pasākumi, tādi kā pasākumi, kas ir saistīti ar kopējās lauksaimniecības un kopējās zivsaimniecības politikas piemērošanu vai programmu izpildi, kuras būtiski skar budžetu, būtu jāpieņem ar vadības procedūru;

5 — OV L 197, 33. lpp.

b) vispārēji [vispārpiemērojami] pasākumi, kas ir paredzēti, lai piemērotu būtiskus pamataktu noteikumus, tostarp pasākumus [pasākumi] attiecībā uz cilvēku veselības aizsardzību vai drošību, dzīvnieku vai augu aizsardzību, būtu jāpieņem ar regulatīvu procedūru;

ja pamatakts paredz, ka noteiktus nebūtiskus dokumenta noteikumus var precizēt vai atjaunināt ar ieviešanas procedūrām, šādus pasākumus pieņem ar regulatīvu procedūru;

c) neskarot a) un b) punktu, konsultēšanās procedūru izmanto visos gadījumos, kad to uzskata par lietderīgāko."

7. Otrā komitoloģijas lēmuma 3.–6. punkts nosaka attiecīgi šādas četras procedūras: "konsultēšanās procedūru" (3. pants), "vadības procedūru" (4. pants), "regulatīvo procedūru" (5. pants) un "drošības procedūru" (6. pants). Izskatāmajā lietā īpaši nozīmīgas ir 4. un 5. pantā noteiktās procedūras:

"4. pants

Vadības procedūra

1. Komisijai palīdz vadības komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Komisijas pārstāvis komitejai iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 205. panta 2. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsu skaits komitejā ir tāds, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija, neskarot 8. pantu, pieņem pasākumus, kuri jāpiemēro nekavējoties.

Tomēr, ja šie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu, Komisija tūlīt par tiem paziņo Padomei. Šajā gadījumā Komisija var atlikt pasākumu piemērošanu, par ko tā ir pieņēmusi lēmumu, uz laiku, ko nosaka katrā pamataktā, bet kurš noteikti nepārsniedz trīs mēnešus no šāda paziņojuma dienas.

4. Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu 3. punktā noteiktajā termiņā.

5. pants

Regulatīvā procedūra

1. Komisijai palīdz regulatīvā komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Komisijas pārstāvis komitejai iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par projektu termiņā, kuru priekšsēdētājs var noteikt atbilstīgi jautājuma steidzamībai. Atzinumu sniedz, pieņemot lēmumu ar tādu balsu vairākumu, kāds Līguma 205. panta 2. punktā paredzēts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsu skaitu komitejā nosaka minētais pants. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisija, neskarot 8. pantu, pieņem paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē Eiropas Parlamentu.

5. Ja Eiropas Parlaments uzskata, ka atbilstoši pamataktam, kas pieņemts saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, iesniegtais Komisijas priekšlikums pārsniedz pamataktā noteiktās ieviešanas pilnvaras, tas informē Padomi par savu nostāju.

6. Padome, ja vajadzīgs, ņemot vērā visas šādas nostājas, var pieņemt lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu termiņā, ko

nosaka katrā pamataktā, bet kurš noteikti nav ilgāks kā trīs mēneši pēc informācijas nodošanas dienas Padomei.

Ja šajā termiņā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ir norādījusi, ka tā iebilst priekšlikumam, Komisija to izskata atkārtoti. Tā var iesniegt grozīto priekšlikumu Padomei, atkārtoti iesniegt priekšlikumu vai ierosināt tiesību akta projektu, pamatojoties uz Līgumu.

Ja minētā termiņa beigās Padome nav pieņēmusi ierosināto ieviešanas aktu vai norādījusi iebildumus ieviešanas pasākumu priekšlikumā, ierosināto ieviešanas aktu pieņem Komisija."

C — *"Forest Focus" regula*

8. *Forest Focus* regulu pieņēma, pamatojoties uz EKL 175. panta 1. punktu.

9. Atbilstīgi tās 1. pantam ar *Forest Focus* regulu "tiek noteikta Kopienas programma vispārīgam, saskaņotam un visaptverošam ilgtermiņa mežu stāvokļa monitoringam (šeit turpmāk — "programma"), lai:

a) saglabātu un turpmāk attīstītu:

— gaisa piesārņojuma un gaisa piesārņojuma ietekmes un citu aģentu un faktoru, kuriem ir iedarbība uz mežiem, tādu kā biotisko un abiotisko faktoru un antropogēnas izcelsmes faktoru monitoringu,

— meža ugunsgrēku un to cēloņu un ietekmes monitoringu,

— meža ugunsgrēku novēršanu;

b) novērtētu prasības un attīstītu augšņu, oglekļa piesaistīšanas, klimata izmaiņu ietekmes un bioloģiskās daudzveidības monitoringu, kā arī mežu aizsargfunkcijas;

c) regulāri izvērtētu monitoringa darbību efektivitāti, novērtējot mežu stāvokli un monitoringa darbības turpmāku attīstību.

Programma Kopienas līmenī nodrošina ticamus un salīdzināmus datus un informāciju par mežu stāvokli un kaitīgajām ietekmēm uz mežiem. Tā arī palīdz novērtēt esošos pasākumus, lai veicinātu mežu saglabāšanu un aizsardzību ilgtspējīgai attīstībai, īpaši uzsverot darbības, kas veiktas, lai samazinātu ietekmes, kam ir nelabvēlīga iedarbība uz mežiem. Programma ņem vērā un, kur tas ir atbilstoši, pievienojas esošiem un plānotiem valstu, Eiropas un vispārējiem monitoringa mehānismiem, un tā ir saskaņā ar attiecīgiem starptautiskiem nolīgumiem."

10. Saskaņā ar regulas 2. panta 1. punktu:

"Programma nosaka pasākumus, kas ir paredzēti, lai:

a) veicinātu saskaņotu datu vākšanu, apstrādi un novērtēšanu;

b) uzlabotu datu novērtēšanu un veicinātu integrētu datu novērtēšanu Kopienas līmenī;

c) uzlabotu datu un informācijas kvalitāti, kas savākta saskaņā ar programmu;

d) turpmāk attīstītu programmas monitoringa darbību;

e) uzlabotu izpratni par mežiem un jo īpaši par dabiskās un antropogēnās slodzes faktoriem;

f) pētītu meža ugunsgrēku dinamiku un to cēloņus, un iedarbību uz mežiem;

g) izstrādātu riska novērtēšanas rādītājus, kā arī metodoloģijas attiecībā uz vairākiem mežu slodzes faktoriem laikā un telpā."

11. Saskaņā ar tās pašas regulas preambulas divdesmit ceturto apsvērumu:

"Vispārēja vēriena [vispārpiemērojami] pasākumi, kas ir nepieciešami, lai īstenotu šo regulu, jāpieņem saskaņā ar [otro komitoloģijas lēmumu]."

12. Saskaņā ar 17. panta 2. punktu, ko Komisija lūdz atcelt:

"Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais laika posms ir divi mēneši."

13. *Forest Focus* regulas noteikumi, kuri norāda uz 17. panta 2. punktu, aptver šādas programmas:

— saglabāt un turpmāk attīstīt ar Padomes 1986. gada 17. novembra Regulu (EEK) Nr. 3528/86 par Kopienas mežu aizsardzību no atmosfēras piesārņojuma [6] un Padomes 1992. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2158/92 par Kopienas mežu aizsardzību pret ugunsgrēkiem [7] ieviestās monitoringa darbības (4. un 5. pants);

— veikt pētījumus, eksperimentus, demonstrējumu projektus un izmēģinājumus uz eksperimentālās bāzes, lai sadarbībā ar dalībvalstīm tālāk attīstītu programmu (6. un 7. pants);

— pieņemt noteikumus par to valsts programmu izpildi, kuras jāapstiprina Komisijai un kuru ietvaros jāīsteno tajās paredzētās darbības, kā arī noteikt finanšu iemaksas saistībā ar programmu attaisnotām izmaksām (8. pants);

— izveidot zinātnisko padomdevēju grupu, kura palīdz Pastāvīgajai mežsaimniecības komitejai sagatavot tās darbu, it

6 — OV L 326, 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 804/2002 (OV L 132, 1. lpp.).

7 — OV L 217, 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 805/2002 (OV L 132, 3. lpp.).

īpaši attīstīt programmu, kā tas minēts 6. pantā (9. pants);

— datu salīdzināmības nodrošināšanai pilnveidot esošās rokasgrāmatas, kurās ir doti obligātie un izvēles parametri, kā arī ir noteiktas monitoringa metodes un datu formāti, kas jāizmanto datu nosūtīšanai (10. un 15. pants);

— apstiprināt dalībvalstu izraudzītās iestādes, kas ir kompetentas vadīt apstiprinātajās valstu programmās ietvertās darbības, un kontrolēt Kopienas finansējuma pārvaldību (14. pants);

— noteikt metodiskās norādes par ziņojumiem un ziņošanas laika posmu attiecībā uz ziņojumiem, kuri katrai dalībvalstij jāsagatavo par situāciju valstī (16. pants).

14. Atbilstoši 12. pantam programmu realizē četros gados no 2003. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim.

15. 13. pants nosaka finanšu līdzekļu apjomu programmas īstenošanai laika posmam no 2003. līdz 2006. gadam 61 miljona EUR apmērā, no kuriem 9 miljoni EUR var tikt izmantoti ugunsgrēku novēršanas pasākumiem. Noteikumi, kas skar finanšu aspektus, neparedz īpašu procedūru attiecībā uz noteikumu pieņemšanu par programmas īstenošanu.

16. *Forest Focus* regulas pieņemšanas laikā Padomes 2003. gada 6. novembra sapulcē Komisija sniedza šādu paziņojumu [8]:

"Komisija pieņem zināšanai Eiropas Parlamenta un Padomes sasniegto vienošanos otrajā lasījumā par priekšlikumu regulai par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*).

Tomēr Komisija vēlas atgādināt par tās paziņojumu, ko tā sniedza kopējās nostājas pieņemšanas brīdī un kura teksts ir šāds:

Komisija pieņem zināšanai, ka Eiropas Parlamenta un Padomes regula pretēji Komisijas

8 — Dokuments Nr. 14402/03 ADD 1.

ieteiktajai vadības procedūrai priekšlikumā minēto pasākumu īstenošanai paredz regulatīvo procedūru.

Ņemot vērā Tiesas 2003. gada 21. janvāra spriedumu attiecībā uz Regulu (EK) Nr. 1655/2000 par Finanšu instrumentu videi (*LIFE*) [9], Komisija atgādina, cik svarīgi ir ievērot kritērijus, kuri paredzēti 2. pantā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību.

Ņemot vērā, ka priekšlikumā minētie pasākumi attiecas uz tādu programmu īstenošanu, kuras būtiski skar budžetu, Komisija uzskata, ka to pieņemšanā ir jāizmanto vadības procedūra. Šie pasākumi visādā ziņā ir raksturīgi konkrētajai programmai, un tādēļ tie nav vispārpiemērojami un nav arī paredzēti dokumenta noteikumu piemērošanai, precizēšanai vai atjaunināšanai.

Atbilstoši iepriekš minētajam Tiesas spriedumam skaidri jāpamato katra procedūras izvēle, kas neatbilst 2. pantā Padomes Lēmumā, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, noteiktajiem kritērijiem.

Komisija šajā gadījumā uzskata, ka preambulas apsvēruma teksts par komitejas procedūras piemērošanu nepietiekami pamato atkāpi no Padomes lēmumā noteiktajiem kritērijiem.

Komisija patur tiesības izmantot tai pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus." [Neoficiāls tulkojums]

III — Procedūra

17. Prasība Tiesas kancelejā reģistrēta 2004. gada 5. martā.

18. Komisija lūdz Tiesu:

— atcelt 17. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada

8 — Skat. 4. piezīmi (OV L 192, 1. lpp.

17. novembra Regulā (EK) Nr. 2152/2003 par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*), ciktāl ar to uz *Forest Focus* programmas īstenošanas pasākumu pieņemšanu attiecina regulatīvo procedūru, kas paredzēta 5. pantā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK;

— saglabāt minētās regulas radītās sekas līdz tās grozīšanai, kas izdarāma cik vien iespējams īsā laikā pēc Tiesas sprieduma pieņemšanas;

— piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19. Padome lūdz Tiesu prasību noraidīt kā nepamatotu un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20. Parlaments lūdz Tiesu prasību noraidīt un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21. Tiesas priekšsēdētājs ar 2004. gada 15. jūlija rīkojumu atļāva Spānijas Karalistei un Somijas Republikai iestāties lietā, lai atbalstītu Parlamenta un Padomes prasījumus. Tiesas sēde notika 2005. gada 30. jūnijā.

IV — Vērtējums

A — *Ievada apsvērums*

22. No tā, ko minēju savos paskaidrojumos ievaddaļā, izriet, ka Komisijas prasība jāvērtē pēc atbildēm uz diviem vai trijiem jautājumiem.

23. Vispirms jāsniedz atbilde uz jautājumu par to, kā nošķirt vadības procedūras un regulatīvās procedūras piemērošanas jomas. Pēc tam jāpārbauda, vai sīki izstrādātajiem noteikumiem par to, kā īstenot Regulā Nr. 2152/2003 ietverto *Forest Focus* programmu, ir vadības vai arī regulatīvs raksturs. Ja tiem ir regulatīvs raksturs, tad Parlaments un Padome ir izvēlējušās pareizo procedūru un Komisijas prasība ir jānoraida jau šī iemesla dēļ. Ja tomēr izrādās, ka šiem noteikumiem par to, kā īstenot programmu, pēc būtības un pēc to mērķa ir vadības raksturs, tad vēl jāatbild uz jautājumu, vai Parlamenta un Padomes izvēle par labu regulatīvajai procedūrai, neskatoties uz programmas vadības raksturu, ir pienācīgi pamatota.

B — *Vadības procedūra vai regulatīvā procedūra — izvēles kritēriji*

24. Pārsteidz tas, ka lietas dalībnieki ne savos procesuālajos rakstos, ne arī savos mutvārdu paskaidrojumos vispār nav pievērsuši uzmanību jautājumam par vadības procedūras nošķiršanu no regulatīvās procedūras, kaut gan tam ir būtiska nozīme, lai atbildētu uz pārējiem jautājumiem. Zināmā mērā viņi savu nostāju balsta uz savu izvēles koncepciju, kas pēc viņu domām, ir attiecināma uz aplūkojamajiem īstenošanas noteikumiem.

25. Tomēr otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta formulējums sniedz vērtīgas norādes par nošķiršanas nepieciešamību, pat ja tas nesatur gala definīciju.

26. Ja otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta a) punktā "vadības pasākumi" ir domāti kā pasākumi, kas ir saistīti ar kopējās lauksaimniecības politikas piemērošanu vai programmu izpildi, kuras būtiski skar budžetu, no šī formulējuma izriet, ka attiecīgie pasākumi it īpaši ir piemēroti vadības pasākumiem (rīcībai) un programmām, kas tiek īstenotas pakāpeniski un kam ir viens vai vairāki pamatmērķi, kuru īstenošanai finanšu līdzekļi parasti ir paredzēti Kopienu budžetā. Noteikumi par to, kā īstenot programmu, var būt vispārpiemērojami, bet tie tomēr ir pakārtoti rīcībai vai programmai, kuras īstenošanai ir izstrādāti. Pēc rīcības vai programmas beigām tos vairs nevar izmantot. Šāda veida noteikumi varētu būt norādījumi dalībvalstīm un attiecīgajām personām, kas vēlas piedalīties šādā rīcībā vai programmā, vai arī pamats programmai piešķirto līdzekļu sadalei.

27. Ja otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta b) punktā tiek runāts par "vispārējiem [vispārpiemērojamiem] pasākumiem, kas ir paredzēti, lai piemērotu būtiskus pamataktu noteikumus", piemēram, par "pasākumiem attiecībā uz cilvēku veselības aizsardzību vai drošību, dzīvnieku vai augu aizsardzību", no attiecīgā formulējuma izriet, ka pašā pamataktā tiek uzskatīts, ka tam ir normatīvs saturs vai normatīva piemērojamība, un, ka ieviešanas noteikumi var būt saistoši juridiskajām un fiziskajām personām. Tādu jēdzienu trūkums, kas norāda uz zināmu programmas īstenošanas dinamiku, liecina par labu pasākumiem, kam ir regulatīvs raksturs.

C — *"Forest Focus" programma — īstenošanas noteikumu būtība*

28. Komisija, no vienas puses, un Padome, Parlaments, kā arī Spānijas un Somijas

valdības, no otras puses, atbildē uz jautājumu par *Forest Focus* programmas īstenošanas noteikumu būtību pārstāv pretējus viedokļus.

29. Komisija uzskata, ka šie noteikumi pēc savas būtības ir vadības pasākumi, lai īstenotu rīcības programmu. Sava viedokļa pamatojumam Komisija norāda uz dažādiem regulas noteikumiem, piemēram, uz 4.–8. pantu, kā arī uz 10., 15. un 16. pantu. Komisija uzskata, ka no šiem noteikumiem izriet, ka ieviešanas pasākumi, kas tai ir jāveic, ir pasākumi *Forest Focus* rīcības programmas īstenošanai, kā arī ar to cieši saistītie pasākumi. Turklāt no apstākļa, ka atbilstoši regulas noteikumiem pamataktā paredzētajām programmām, kuras var būtiski skart budžetu, līdzfinansējums tiek piešķirts no Kopienu līdzekļiem, izriet, ka īstenošanas noteikumiem bija jāizvēlas vadības procedūra.

30. Atbildētāji, kā arī Somijas un Spānijas valdības uzskata, ka *Forest Focus* programmas īstenošanas noteikumiem ir regulatīvs raksturs. Šī viedokļa pamatojumam tie atsaucas uz preambulas divdesmit ceturto apsvērumu, kas nosaka, ka īstenošanas noteikumiem jābūt vispārpiemērojamiem pasākumiem [10]. Padome piebilst, ka attiecīgie pasākumi attiecas uz objektīvi noteiktajām situācijām, to darbības laiks nav ierobežots un tie rada juridiskas sekas vispārīgi un abstrakti noteiktajām personu kategorijām. Turklāt *Forest Focus* regulas mērķis — mežu aizsardzība — saskan ar otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta b) punkta formulējumu un nozīmi — augu aizsardzības pasākumiem.

31. Lietas dalībnieki savos apsvērumos atsaucas uz konkrētiem regulas noteikumiem, kas, pēc viņu domām, apliecina, ka īstenošanas noteikumiem ir vadības vai arī regulatīvs raksturs. Tomēr, lai atbildētu uz interpretācijas jautājumiem šajā lietā, būtu jāpiešķir lielākā nozīme nevis konkrēto īstenošanas noteikumu saturam, bet gan regulas sistēmai un mērķim.

32. *Forest Focus* regula izveido Kopienas programmu vispārīgam, saskaņotam un visaptverošam ilgtermiņa mežu stāvokļa monitoringam. Šo programmu veido virkne darbību, lai veicinātu informācijas apmaiņu par mežu stāvokli un par kaitīgajām ietekmēm uz mežiem Kopienā un novērtētu esošos pasākumus, kas tiek veikti, lai sekmētu mežu saglabāšanu un aizsardzību ilgtspējīgai attīstībai, īpaši uzsverot darbības, kas veiktas, lai samazinātu nelabvēlīgu iedarbību uz mežiem.

10 — Vārds "vispārpiemērojami" nav iekļauts *Forest Focus* regulas tekstā holandiešu valodā.

33. Regula precizē darbības, kas veido programmu, un nosaka sīki izstrādātas tiesību normas to īstenošanai. Komisija nodrošina programmas koordināciju, monitoringu un turpmāko izpildi.

34. No vienas puses, programmu veido konkrētas darbības, kas ir divu jau pabeigtu programmu turpinājums — programmas Kopienas mežu aizsardzībai no atmosfēras piesārņojuma un programmas Kopienas mežu aizsardzībai pret ugunsgrēkiem (4. un 5 pants). No otras puses, programmu veido darbības, kas Komisijai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm jāattīsta un jāveic, lai īstenotu 1. pantā noteiktos mērķus (6. un 7. pants).

35. Darbību, kuras nosaka 5.–7. pants, plānošanas, attīstības un administratīvo būtību nosaka ne tikai šo darbību mērķis un saturs, bet arī attiecīgā terminoloģija:

— piemēram, 4. panta a) un b) apakšpunktā, kā arī 5. panta 1. punktā tiek minēti tīkli un informācijas sistēma, kas turpmāk jāattīsta;

— 6. panta 1. punktā tiek runāts par programmas attīstīšanu, veicot pētījumus, eksperimentus un demonstrējumu projektus, lai uzlabotu izpratni par mežu stāvokli;

— 7. pants nosaka sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm, lai veicinātu datu vākšanu un novērtēšanu.

36. Atbilstoši 8. panta noteikumiem dalībvalstis monitoringa darbības un datu vākšanu, kā arī pētījumus, eksperimentus un demonstrējumu projektus īsteno saskaņā ar valstu programmām, ko tās izstrādā uz diviem gadiem. Komisijai šīs valstu programmas ir jāapstiprina un jāsniedz ziņojums par programmu, it īpaši Pastāvīgajai mežsaimniecības komitejai. Turklāt regulā ir ietvertas sīki izstrādātas tiesību normas par darbību tālāko izpildi, datu nosūtīšanu, izplatīšanu un apstrādi, Kopienas iemaksu vadību un ziņojumiem par dažādām monitoringa darbībām. Arī šajā gadījumā regulas teksts viennozīmīgi liecina par Komisijas darbību pakāpenisko un administratīvo raksturu.

37. Regula nosaka finanšu līdzekļu kopējo apjomu visā programmas darbības laikā — četru gadu laika posmam no 2003. gada

1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim. 12. pantā ir minēti iespējamie palīdzības saņēmēji; tajā ir noteikts arī maksimālais finanšu atbalsts katrai darbībai. Turklāt tiek minēti arī pārējie kritēriji Kopienas finanšu atbalsta vadībai un monitoringam.

38. Ņemot vērā 12. un 13. panta materiālos un finanšu noteikumus, kas regulas mērķi lielā mērā klasificē kā programmu ar finanšu sekām budžetam, 14. pants iegūst vēl kādu īpašu nozīmi. Šajā pantā ir noteikti dalībvalstu procesuālie pienākumi attiecībā uz pārdomātu un efektīvu Kopienas iemaksu vadību. Ņemot vērā 14. panta 1.–4. punkta saturu un skaidro formulējumu, tā 5. punktā paredzētajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem par to, kā īstenot šos pienākumus, var būt tikai vadības rakstura nozīme. Vadības un plānošanas nozīmi neietekmē apstāklis, ka tie nosaka dalībvalstu darbības Kopienas piešķirto līdzekļu izmantošanā.

39. No iepriekš minētā izriet, ka noteikumi par to, kā īstenot ar Regulu Nr. 2152/2003 izveidoto *Forest Focus* programmu, pēc savas būtības ir vadības pasākumi. Programmu veido virkne darbību, kas paredzētas, lai īstenotu regulas 1. pantā minētos mērķus. Šādas darbības ir: mežu monitorings, no tās izrietošo datu vākšana un to izvērtēšana. Regulā ir ietverti skaidri, uz programmu orientēti īpaši noteikumi šīs programmas īstenošanai.

40. Programmai ir pakāpenisks raksturs. Tā turpina divas pabeigtas programmas. Tagadējās programmas darbības laiks ir četri gadi, un pēc programmas izvērtējuma būs jālemj par programmas turpināšanu pēc 2006. gada (18. pants). Pateicoties izvērtējumam, var tikt pilnveidota mežu stāvokļa monitoringa programma, un, turpinot programmu, tiek nodrošināta monitoringa darbību nepārtrauktība.

41. No iepriekš minētā izriet, ka pasākumi, ko Komisija drīkst veikt saskaņā ar Regulā Nr. 2152/2003 tai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, ir vadības pasākumi otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta a) punkta izpratnē.

D — *Pienākuma norādīt pamatojumu ievērošana*

42. Komisija apgalvo, ka *Forest Focus* regulā nav ietverts atbilstošs komitejas procedūras

izvēles pamatojums un ka preambulas divdesmit ceturtais apsvērums, kas nosaka, ka īstenošanas noteikumiem jābūt vispārpiemērojamiem pasākumiem [11], neatbilst pamatojuma prasībām.

43. Padome un Parlaments, kā arī Somijas un Spānijas valdības norāda, ka Kopienu likumdevējs savu izvēli par labu regulatīvajai komitejai ir pietiekami pamatojis preambulas divdesmit ceturtajā apsvērumā.

44. Preambulas divdesmit ceturtais apsvērums nosaka, ka pasākumi, kas ir nepieciešami, lai īstenotu *Forest Focus* regulu, jāpieņem saskaņā ar otro komitoloģijas lēmumu.

45. Šajā sakarā jānorāda uz šādu apstākli. Ņemot vērā, ka atbilde uz otro jautājumu (skat. 23. punktu) nosaka, ka atbilstoši otrā komitoloģijas lēmuma kritērijiem attiecībā uz noteikumiem par to, kā īstenot *Forest Focus* regulu, ir jāpiemēro vadības procedūra, šādā situācijā izvēle par labu regulatīvajai procedūrai skaidri jāpamato regulas preambulas apsvērumos. To nosaka 52.–62. punkts spriedumā lietā *LIFE* [12].

46. Tomēr preambulas divdesmit ceturtais apsvērums nesniedz pietiekamu pamatojumu. Ja tajā vispār var saskatīt kādu pamatojumu — citās, bet ne holandiešu valodas, redakcijās —, tad to nosaka pasākumu atzīšana par vispārpiemērojamiem pasākumiem, bet no iepriekš minētā izriet, ka apstāklis, ka ieviešanas pasākumi ir vispārpiemērojami, pats par sevi nav pietiekams iemesls, lai "tādēļ" uzskatītu, ka var piemērot regulatīvo procedūru.

47. Turklāt, ņemot vērā, ka īstenošanas pasākumi pēc to konteksta, priekšmeta un formulējuma ir atzīstami galvenokārt par vadības pasākumiem, attiecīgais apsvērums ir balstīts uz acīmredzami nepareizu klasifikāciju un bez papildus pārbaudes tas nav uzskatāms par pietiekamu pamatojumu, lai piemērotu regulatīvo procedūru. Tādēļ Parlamenta un Padomes arguments nav atbilstošs.

48. Katrā gadījumā gribu vēl norādīt, ka Parlamenta un Padomes viedoklis jautājumā par to, vai izskatāmajā lietā ir izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, pats par sevi ir pretrunīgs. Viņu arguments balstās uz viedokli, ka īstenošanas pasākumi kā vispārpiemērojami pasākumi saskaņā ar otro komitoloģijas lēmumu jāpieņem, pamatojoties uz regulatīvo procedūru. Preambulas divdesmit ceturtajā apsvērumā ietvertais "pamatojums" atbilst šim viedoklim. Ja tagad izrādās, ka īstenošanas pasākumiem ir piemērota

11 — Skat. 9. zemsvītras piezīmi.
12 — Skat. 4. zemsvītras piezīmi.

vadības, nevis regulatīvā procedūra, šādai argumentācijai vairs nav pamata un līdz ar to Padomes un Parlamenta viedoklis kļūst neloģisks.

49. Pamatojoties uz visu iepriekš minēto, 17. panta 2. punkts ir jāatceļ, jo nav nopietni pamatota tajā izdarītā izvēle par labu regulatīvajai procedūrai attiecībā uz minētajā regulā noteikto īstenošanas pasākumu pieņemšanu.

E — *Atcelšanas seku ierobežošana*

50. Līdzīgi kā Komisijas prasībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1655/2000 par Finanšu instrumentu videi (*LIFE*), pamatojoties uz ko tika pieņemts spriedums lietā *LIFE*[13], arī šajā lietā Komisija lūdz saglabāt *Forest Focus* regulas radītās sekas līdz tās grozīšanai, kas izdarāma cik vien iespējams īsā laikā pēc Tiesas sprieduma pieņemšanas.

51. Tiesiskās drošības iemeslu dēļ uzskatu, ka jāizmanto EKL 231. panta otrajā daļā Tiesai piešķirtās tiesības noteikt, kuras no atceltās regulas sekām jāuzskata par saistošām.

52. Atbilstoši Tiesas pamatojumam sprieduma lietā *LIFE*[14] 76. punktā iesaku Tiesai noteikt, ka uz *Forest Focus* regulas īstenošanas pasākumiem, kas tika pieņemti pirms sprieduma pasludināšanas, šis spriedums neattiecas un ka *Forest Focus* regulas 17. panta 2. punkta radītās sekas tiek pilnībā saglabātas līdz brīdim, kad Parlaments un Padome pieņems jaunus noteikumus par komitejas procedūru attiecībā uz minētās regulas īstenošanas pasākumiem.

V — Par tiesāšanās izdevumiem

53. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šīm iestādēm spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Šī paša panta 4. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis, kas iestājas lietā, lai atbalstītu Parlamenta un Padomes prasījumus, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

13 — Skat. 11. un 4. zemsvītras piezīmi.

14 — Skat. 12., 11. un 4. zemsvītras piezīmi.

VI — Secinājumi

54. Ņemot vērā visu iepriekš minēto, iesaku Tiesai:

— atcelt 17. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulā (EK) Nr. 2152/2003 par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*), ciktāl ar to uz *Forest Focus* programmas īstenošanu attiecina regulatīvo procedūru, kas paredzēta 5. pantā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību;

— saglabāt daļēji atceltās regulas radītās sekas līdz brīdim, kad šajā lietā tiks pieņemti jauni noteikumi;

— piespriest Padomei un Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— noteikt, ka Spānijas Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.